

Amt, fru Ester Larsen, har opgivet at rette op på at indrette sygehusvæsenet på Fyn, så man kan løse de opgaver, som borgerne forventer at man løser, og give de tilbud, som borgerne også forventer at de kan få.

Jeg synes, det er forstemmende at høre ordføreren sige, at de kronisk syge, de, der har brug for særlig omsorg, kan sætte deres lid til kommunerne, så når amterne svigter, må kommunerne tage sig af dem. Det tror jeg de gør i stor udstrækning i forvejen.

Men jeg synes, en hovedopgave for amterne var at tage sig af de særligt belastede syge. Hvem der er de særligt belastede, hvem der har de største problemer, er jo en lægelig vurdering. De skulle jo ikke vente længst. Sådan er det ikke, for så er der i hvert fald nogle læger, der vurderer forkert.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg synes jo næsten, det var rørende at høre fru Ester Larsens bemærkninger om kommunernes omsorg for patienterne, og i den forbindelse vil jeg gerne komme med nogle gode råd både til fru Ester Larsen og til kommunerne.

Det er nemlig sådan, at kommunerne i den sociale lovgivning har fået nogle særlige redskaber og instrumenter til at gå tidligt ind i sygedagpengeforløbet. Det kunne man kombinere med, at man fra kommunal side tog fat i en patient og sagde: Nu bruger vi sygehuslovens nye muligheder for at se, hvor i Danmark man kan behandle hurtigst.

Det er jo sådan, at amterne i dag skal offentliggøre deres ventetider, og der er altid mulighed for at sende patienten fra et amt til et andet. Her kan kommunen spille en stor og vigtig rolle både i forhold til sit eget amt og som – skal vi sige – »sygeplejerske« over for patienten. Patienter ved meget tit ikke, hvor de er henne i sygehussystemet i dag. Derfor kunne de godt trænge til noget almindelig oplysning om, hvordan man forholder sig, og det kunne deres primærkommune hjælpe dem med.

Jeg tror, at et af de tilfælde, man så beskrevet forleden aften i tv-programmet »Rigets tilstand«, kunne have været afhjulpet, hvis den pågældende kommune havde taget hånd om patienten fra starten. Kommunen kunne også have sparet sygedagpenge ved det.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes, det er forstemmende at høre fru Ester Larsens forsøg på at gøre sig til den eneste, der nærer en speciel omsorg for de svage i samfundet. Jeg forstår, at forslaget her lægger op til, at kommunerne skal kunne gøre en særlig indsats for personer, som er særligt belastede helbreds-mæssigt.

Er det ikke i forvejen amternes opgave at gøre det? Er det ikke sådan f.eks. i Fyns Amt, hvor fru Ester Larsen har ansvaret for sundhedsvæsenet, at man har sørget for, at sundhedsvæsenet i forvejen tager hensyn til folk, der helbreds-mæssigt er særligt belastede?

Hvis det ikke allerede er tilfældet i Fyns Amts, så synes jeg da, at formanden for Sundhedsudvalget gør et ualmindelig dårligt stykke arbejde, og jeg synes, at det er forstemmende, at det så lige pludselig skulle være en opgave, der overgår til kommunerne, fordi formanden for Sundhedsudvalget ikke magter at løfte den opgave.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Fru Ester Larsen nævnte, at der skulle være mulighed for, at kommunerne havde en slags nødbremse, som de kunne trække i, når de fik øje på en virkelig vigtig historie. Og jeg kalder det bevidst en historie, for sagen er jo, at hvis man kigger på ventelisterne til behandling, så er der jo stort set en smertefuld historie bag hver eneste person, der står på en sådan liste.

For nogle er problemet, at de ikke er i stand til at få et arbejde, andre er måske ældre medborgere, som ikke kan komme ud af deres hjem, fordi de ikke kan få en hofteoperation, og for nogle helt tredje er der nogle andre problemer. Det vil sige, at spørgsmålet om, hvorvidt en kommune har behov for at trække i nødbremsen, alene handler om, hvorvidt den lokale presse tager en bestemt person, skriver en god historie om vedkommende. Og så er vi alle sammen enige: Det må der gøres noget ved.

Min pointe er, at det skal man gøre for alle dem, der står på ventelisterne, hvis man vil gøre det ordentligt. Men det er simpelt hen en forkert vej, for det betyder bare, at man får et system, hvor det er sådan, at politikerne i kommunerne bliver sådan nogle, der skal piskes rundt af den lokale presse, hver gang der er en god historie om en, der er syg. Dem er der mange af, og derfor skal ventelisterne væk.